

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2020. gada 10. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (EK) Nr. 44/2001 – 15. panta 1. punkts – Jurisdikcija patērētāju līgumu jomā – Jēdziens “patērētājs” – Starp fizisku personu un azartspēļu rīkotāju tiešsaistē noslēgts pokera spēļu līgums – Ar tiešsaistes pokera spēlēm iztiku pelnoša fiziska persona – Šīs personas zināšanas – Darbības regularitāte

Lietā C-774/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija) iesniedza ar 2019. gada 5. septembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 22. oktobrī, tiesvedībā

A. B.,

B. B.

pret

Personal Exchange International Limited,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents) un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- A. B. un B. B. vārdā – *R. Kokalj, advetnik,*
- Slovēnijas valdības vārdā – *J. Morela, pārstāve,*
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller un B. Rous Demiri, pārstāves,*

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – slovēņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 15. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp divām fiziskām personām A. B. un B. B., kuru domicils ir Slovēnijā, no vienas puses, un Maltā reģistrētu komercsabiedrību *Personal Exchange International Limited* (turpmāk tekstā – “PEI”), no otras puses, par summu, kuru PEI esot ieturējusi saistībā ar tiešsaistes pokera spēļu līgumu.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regula Nr. 44/2001 ir tikusi atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.). Tomēr, izņemot noteiktas tās normas, pēdējā minētā regula saskaņā ar tās 81. pantu ir piemērojama tikai no 2015. gada 10. janvāra. Līdz ar to, ņemot vērā pamatlietas faktu norises datumu, tai vēl ir piemērojama Regula Nr. 44/2001.
- 4 Regulas Nr. 44/2001 11.–13. apsvērumā bija paredzēts:
 - “(11) Jurisdikcijas normām vajadzētu būt ļoti paredzamām, un tām būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils, un jurisdikcijai vienmēr ir jābūt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās tiesvedības priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils būtu jānosaka autonomi, lai kopējās normas padarītu pārskatāmākas un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.
 - (12) Papildus atbildētāja domicilam kā jurisdikcijas pamatojumam vajadzētu būt arī citiem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedību.
 - (13) Saistībā ar apdrošināšanu, patērētāju līgumiem un nodarbinātību, vajākamajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējās normas.”
- 5 Saskaņā ar šīs regulas 2. panta 1. punktā, kas ietverts tās II nodaļas 1. iedaļā “Vispārīgi noteikumi”:

“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.”
- 6 Minētās regulas 3. panta 1. punktā, kas ir ietverts šajā 1. iedaļā, bija noteikts:

“Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.”

- 7 Saskaņā ar šīs pašas regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kas ir ietverts tās II nodaļas 2. iedaļā “Īpašā jurisdikcija”:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās.”

- 8 Regulas Nr. 44/2001 15. pantā, kas bija ietverts tās II nodaļas 4. iedaļā “Jurisdikcija attiecībā uz patērētāju līgumiem”, bija noteikts:

“1. Lietās saistībā ar līgumiem, ko persona – patērētājs – noslēgusi mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 4. pantu un 5. panta 5. punktu, ja:

- a) tas ir līgums par preču iegādi ar nomaksu pa daļām; vai
- b) tas ir līgums par aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai jebkāda cita veida kredītu, kas izsniegts nolūkā finansēt preču iegādi; vai
- c) visos citos gadījumos – līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila dalībvalstī vai jebkādā veidā vērš šādu darbību uz attiecīgo dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, tostarp attiecīgo dalībvalsti, un līgums ietilpst šādas darbības jomā.

[..]”

- 9 Šīs regulas 16. panta 1. punktā, kas ir ietverts šajā 4. iedaļā, bija formulēts šādi:

“Patērētājs var celt prasību pret otru līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai arī patērētāja domicila vietas tiesās.”

- 10 Saskaņā ar minētās regulas 17. pantu, kas ir ietverts tajā pašā 4. iedaļā:

“No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

- 1) ko panāk pēc strīda rašanās; vai
- 2) kas ļauj patērētājam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas; vai
- 3) kas ir noslēgta starp patērētāju un otru līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā mītnesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas piešķir jurisdikciju šīs dalībvalsts tiesām, ar nosacījumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 11 *PEI*, kas piedāvā tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus, izmantojot tīmekļvietni *www.mybet.com*, savu komercdarbību vērš tostarp uz Slovēniju.
- 12 B. B. šajā vietnē atvēra lietotāja kontu un, to darot, viņam bija jāpieņem vispārīgie nosacījumi, ko vienpusēji bija izstrādājusi *PEI*, un viņš nevarēja ietekmēt to redakciju vai potenciāli vēlāk grozīt minētos nosacījumus, kuros tostarp bija paredzēts, ka iespējamo strīdu attiecībā uz līgumattiecībām izšķiršana ir Maltas Republikas tiesu jurisdikcijā.

- 13 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka laikposmā no 2010. gada 31. marta līdz 2011. gada 10. maijam B. B., spēlējot pokera minētajā vietnē, laimēja aptuveni 227 000 EUR. 2011. gada 10. maijā PEI nobloķēja B. B. kontu un minētā šo summu ieturēja, pamatojoties uz to, ka B. B. esot pārkāpis PEI izstrādātos spēles noteikumus, izveidojot papildu lietotāja kontu, attiecībā uz kuru viņš esot izmantojis A. B. vārdu un datus.
- 14 2013. gada maijā B. B. pret PEI cēla prasību pirmajā instancē Slovēnijas tiesās, lai šī sabiedrība viņam atlīdzinātu minēto summu.
- 15 B. B. Slovēnijas tiesu jurisdikciju pamatoja, atsaucoties uz savu patērētāja statusu, kas viņam ļaujot vērsties tās vietas tiesā, kurā ir viņa domicils, atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 16. panta 1. punktam.
- 16 PEI lūdza atzīt minēto prasību par nepieņemamu, apgalvojot, ka Slovēnijas tiesām neesot jurisdikcijas izskatīt pamatlietu. Pamatojoties uz to, ka B. B. esot profesionāls pokera spēlētājs, kas līdz ar to viņam liedzot patērētājiem piešķirto aizsardzību, jurisdikcija izskatīt pamatlietu esot tikai Maltas Republikas tiesām, jo tās teritorijā ir PEI juridiskā adrese.
- 17 Slovēnijas pirmās instances tiesa, pirmkārt, atzina Slovēnijas tiesu jurisdikciju, ņemot vērā B. B. domicila atrašanās vietu, uzskatīdama, ka viņš, atverot lietotāja kontu PEI tīmekļvietnē, ir rīkojies kā patērētājs, un, otrkārt, apmierināja B. B. prasību.
- 18 PEI par Slovēnijas pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību Slovēnijas apelācijas tiesā, kura šo spriedumu apstiprināja. Tad PEI iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa, Slovēnija). Tiesvedība šajā tiesā attiecas tikai uz B. B., jo procedūra attiecībā uz A. B. ir galīgi izbeigta.
- 19 Šaubīdamās, vai jurisdikcija izskatīt pamatlietu var tikt piešķirta Slovēnijas tiesām, ņemot vērā B. B. dzīvesvietu, vai arī tā ir jāpiešķir Maltas tiesām, ievērojot PEI juridisko adresi, iesniedzējtiesa uzskata, ka atbilde uz šo jautājumu ir atkarīga no tā, vai var uzskatīt, ka B. B. līgumu ar PEI ir noslēdzis kā “persona – patērētājs – [...] mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju” Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta izpratnē.
- 20 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, pirmkārt, ka B. B. bija jāpieņem vispārīgie nosacījumi, kurus vienpusēji bija izstrādājusi PEI, un viņš tādējādi bija ekonomiski vājāks un juridiski mazāk pieredzējis nekā otra līgumslēdzēja puse, ka viņš neesot deklarējis, ka viņa pokera spēlētāja darbībai būtu profesionāls raksturs, ka viņš to neesot piedāvājis trešām personām par atlīdzību un ka viņam neesot bijis sponsoru. Otrkārt, viņš esot guvis laimestus pokera spēlēs kopš 2008. gada un esot spēlējis pokera vidēji deviņas stundas darbdiēnā.
- 21 Turklāt Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta gramatiskā interpretācija neesot viennozīmīga, jo dažās šīs tiesību normas valodu versijās attiecībā uz jēdzienu “profesionālā darbība” esot ietverti papildu elementi, kas varētu būt pamats atšķirīgai interpretācijai, piemēram, termins angļu valodā “*trade*”, kurš ietverot atsauci uz apmaiņu ar precēm vai pakalpojumiem vai jēdziens slovēņu valodā “*pridobitna dejavnost*”, kas netieši norādot uz tehnisku un ekonomisku naudas saņemšanas aspektu materiālo aktīvu ieguvuma izpratnē.
- 22 Šajos apstākļos *Vrhovno sodišče* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par līgumu, ko patērētājs noslēdzis tādiem mērķiem, kuri var būt uzskatāmi par nesaistītiem ar viņa profesionālo darbību, var tikt kvalificēts arī līgums par pokera spēli tiešsaistē, ko kāda privātpersona attālināti caur tīmekļvietni noslēgusi ar kādu ārvalstu tiešsaistes spēļu operatoru un kas pakļauts minētā operatora līguma vispārīgajiem nosacījumiem, ja minētā persona vairākus gadus ir sevi uzturējusi ar šādi gūtajiem

ieņēmumiem vai ar laimestiem no pokera spēles, lai gan šai personai nav formālas reģistrācijas šādas darbības veikšanai un katrā ziņā šī persona nepiedāvā šo darbību tirgū trešajām personām kā maksas pakalpojumu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 23 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kuras domicils ir dalībvalstī un kura, pirmkārt, ar citā dalībvalstī dibinātu sabiedrību ir noslēgusi līgumu par pokera spēlēm internetā, kas ietver minētās sabiedrības izstrādātus vispārīgos nosacījumus, un, otrkārt, nav ne oficiāli deklarējusi šādu darbību, ne arī piedāvājusi šo darbību trešām personām kā maksas pakalpojumu, zaudē “patērētāja” statusu šīs tiesību normas izpratnē, ja šī persona spēlē šo spēli lielu stundu skaitu dienā un šajā spēlē gūst ievērojamus laimestus.
- 24 Vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkts ir atkāpe gan no vispārējās jurisdikcijas normas, kas ir noteikta šīs regulas 2. panta 1. punktā, ar kuru jurisdikcija ir piešķirta tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā ir atbildētāja domicils, gan no šīs pašas regulas 5. panta 1. punktā noteiktās īpašās jurisdikcijas normas attiecībā uz līgumiem, saskaņā ar kuru jurisdikcija ir attiecīgās saistības izpildes vietas tiesai. Tādējādi 15. panta 1. punkts noteikti ir jāinterpretē šauri tādā nozīmē, ka tas nevar pamatot interpretāciju, kas pārsniedz minētajā regulā tieši paredzētos gadījumus (spriedumi, 2013. gada 14. marts, *Česká spořitelna*, C-419/11, EU:C:2013:165, 26. punkts, un 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 27. punkts).
- 25 Turpinājumā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkts ir piemērojams gadījumā, ja ir izpildīti trīs nosacījumi, proti, pirmkārt, ka līguma puse ir patērētājs, kurš rīkojas kontekstā, kas var tikt uzskatīts par nesaistītu ar viņa arodu vai profesiju, otrkārt, ka starp šādu patērētāju un profesionāli ir faktiski noslēgts līgums un, treškārt, ka šāds līgums ietilpst kādā no minētā 15. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajām kategorijām. Šiem nosacījumiem ir jābūt izpildītiem kumulatīvi, tā ka tad, ja kāds no šiem trim nosacījumiem nav izpildīts, jurisdikcija nevar tikt noteikta saskaņā ar noteikumiem attiecībā uz patērētāju līgumiem (spriedums, 2015. gada 23. decembris, *Hobohm*, C-297/14, EU:C:2015:844, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Šajā gadījumā, kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma, uzdotais jautājums attiecas uz pirmo no šiem trim nosacījumiem, jo tā mērķis ir noskaidrot, vai B. B. ir “patērētāja” statuss un viņš rīkojas kontekstā, kas var tikt uzskatīts par nesaistītu ar viņa arodu vai profesiju.
- 27 Runājot par atšķirībām, kas, pēc iesniedzējtiesas domām, pastāv dažās Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta valodu versijās, jo jēdzienam “arods vai profesija”, it īpaši versijā slovēņu valodā, ir pievienoti papildu elementi, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu versijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais šīs normas interpretācijas pamats vai tam šajā ziņā nav piešķirama prioritāra nozīme salīdzinājumā ar citu valodu versijām. Nepieciešamība vienveidīgi piemērot un līdz ar to interpretēt Savienības tiesību aktu nepieļauj, ka tiek ņemta vērā tikai viena no tā versijām atsevišķi, bet gan pastāv prasība, lai tas tiktu interpretēts atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai sistēmai un mērķim, kuras elements tas ir (spriedums, 2017. gada 8. jūnijs, *Sharda Europe*, C-293/16, EU:C:2017:430, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Šajā kontekstā Tiesa ir precizējusi, ka jēdziens “patērētājs” Regulas Nr. 44/2001 15.–17. panta izpratnē ir jāinterpretē autonomi, atsaucoties galvenokārt uz šīs regulas sistēmu un mērķiem, lai nodrošinātu vienveidīgu šīs regulas piemērošanu visās dalībvalstīs (spriedums, 2012. gada 6. septembris, *Mühlleitner*, C-190/11, EU:C:2012:542, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 29 Turklāt, ņemot vērā minētajā 15.–17. pantā noteikto jurisdikcijas normu izņēmuma raksturu, šis jēdziens ir jāinterpretē šauri, atsaucoties uz attiecīgās personas pozīciju noteiktā līgumā saistībā ar tā raksturu un mērķi, nevis uz šīs personas subjektīvo situāciju, jo viena un tā pati persona noteiktos darījumos var tikt uzskatīta par patērētāju, bet citos darījumos – par saimnieciskās darbības subjektu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 27. un 29. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 30 Tiesa no tā ir secinājusi, ka tikai uz tādiem līgumiem, kas ir noslēgti ārpus un neatkarīgi no jebkādas profesionālas darbības vai mērķa un vienīgi ar nolūku apmierināt patērētāja privātā patēriņa vajadzības, attiecas minētajā regulā paredzētais īpašais režīms patērētāja, kurš tiek atzīts par vājāku pusi, aizsardzībai, savukārt tāda līguma gadījumā, kas ir noslēgts profesionālās darbības mērķim, šāda aizsardzība nav pamatota (spriedums, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 No tā izriet, ka Regulas Nr. 44/2001 15.–17. pantā minētās īpašās jurisdikcijas normas principā ir piemērojamas tikai gadījumā, kad pušu noslēgtā līguma priekšmets ir attiecīgās preces vai pakalpojuma lietošana citam, nevis profesionālam mērķim (spriedums, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šie ir apsvērumi, kuru gaismā ir jāizvērtē, vai fiziskai personai var tikt atteikts “patērētāja” statuss Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta izpratnē tādu faktoru dēļ kā pokera spēlēs laimēto summu ievērojamais apmērs, kas ļauj šai personai pārtikt no šiem laimestiem, kā arī minētās personas zināšanas un darbības regularitāte.
- 33 Pirmkārt, runājot par iesniedzējtiesas minēto apstākli, saskaņā ar kuru šajā gadījumā pokera spēlēs gūtie laimesti ļāva B. B. kopš 2008. gada no tiem pārtikt, ir jānorāda, ka šīs regulas 15.–17. panta piemērošanas joma nav ierobežota ar konkrētām summām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Petruchová*, C-208/18, EU:C:2019:825, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 No tā izriet – apstākļi, ka B. B. pēc līguma noslēgšanas ar *PEI* pokera spēlēs ir guvis ievērojamus laimestus, pats par sevi nav noteicošs elements viņa kvalificēšanai par “patērētāju” Regulas Nr. 44/2001 izpratnē.
- 35 Ja šīs regulas 15.–17. pants būtu jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami pakalpojumu līgumiem, ar kuriem tiek gūta ievērojama peļņa, tā kā šajā regulā nav noteikts sliekšnis, ko pārsniedzot ar pakalpojumu līgumu saistītā summa tiek uzskatīta par ievērojamu, privātpersona nevarētu zināt, vai tai tiks piemērota ar šīm tiesību normām piešķirtā aizsardzība, bet tas būtu pretrunā Savienības likumdevēja gribai, kas ir pausta minētās regulas 11. apsvērumā, saskaņā ar kuru jurisdikcijas normām vajadzētu būt ļoti paredzamām (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Petruchová*, C-208/18, EU:C:2019:825, 51. punkts).
- 36 Nepieciešamība nodrošināt jurisdikcijas normu paredzamību ir īpaši svarīga saistībā ar pokera spēlēm, kas ir azartspēles, kuras ietver gan ieguldīto summu zaudēšanas risku, gan iespēju laimēt ievērojamas summas. Tādējādi ar šo Regulā Nr. 44/2001 izvirzīto mērķi nebūtu saderīgi noteikt tiesu jurisdikciju atkarībā no nopelnītās vai zaudētās summas.
- 37 Otrkārt, *PEI* apgalvoja, ka daļēji tieši B. B. zināšanas ļāva viņam pokera spēlēs laimēt ievērojamas summas.
- 38 Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi, ka jēdzienam “patērētājs” Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta izpratnē, kas ir definēts kā pretstats jēdzienam “saimnieciskās darbības subjekts”, ir objektīvs raksturs un tas nav atkarīgs no attiecīgās personas faktiskajām zināšanām un rīcībā esošās informācijas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 39 Pieņemt, ka patērētāja statuss ir atkarīgs no līgumslēdzēja puses zināšanām un tās rīcībā esošās informācijas konkrētā jomā, nevis no apstākļa, ka tās noslēgtā līguma mērķis ir apmierināt tās personīgās vajadzības, nozīmētu kvalificēt līgumslēdzēju pusi par patērētāju atkarībā no tās subjektīvās situācijas. Tomēr saskaņā ar šī sprieduma 29. punktā minēto judikatūru personas “patērētāja” statuss ir jāizvērtē, pamatojoties vienīgi uz tās pozīciju noteiktā līgumā, ņemot vērā tā raksturu un mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Petruchová*, C-208/18, EU:C:2019:825, 56. punkts).
- 40 Līdz ar to privātpersonas zināšanas jomā, uz kuru attiecas noslēgtais līgums, tai neatņem “patērētāja” statusu Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 39. punkts).
- 41 Treškārt, runājot par B. B. un PEI līgumattiecību attīstību, kā tika norādīts šī sprieduma 29. punktā, no Tiesas judikatūras izriet – lai noteiktu personas “patērētāja” statusu, ir jāatsaucas uz šīs personas pozīciju noteiktā līgumā saistībā ar tā raksturu un mērķi.
- 42 Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir jāņem vērā PEI sniegto ilgtermiņa pakalpojumu izmantošanas iespējamā vēlākā attīstība. Šādu pakalpojumu lietotājs uz “patērētāja” statusu varētu atsaukties tikai tad, ja šo pakalpojumu izmantošana, kura būtībā nav profesionāla un attiecībā uz kuru viņš sākotnēji ir noslēdzis līgumu, vēlāk nav ieguvusi būtībā profesionālu raksturu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 37. un 38. punkts).
- 43 Ceturtkārt, attiecībā uz to, cik regulāri B. B. bija spēlējis pokeru tiešsaistē, no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka viņš šai spēlei bija veltījis vidēji deviņas stundas darbdienu.
- 44 Lai gan Regulā Nr. 44/2001 un it īpaši tās 15. panta 1. punktā izmantotie jēdzieni ir jāinterpretē autonomi, atsaucoties galvenokārt uz šīs regulas sistēmu un mērķiem, lai nodrošinātu vienvērtīgu šīs regulas piemērošanu visās dalībvalstīs, kā izriet no šī sprieduma 28. punkta, lai nodrošinātu Savienības likumdevēja patērētāju līgumu jomā izvirzīto mērķu ievērošanu, kā arī Savienības tiesību saskaņotību, ir jāņem vērā arī jēdziens “patērētājs”, kas ir ietverts citos Savienības tiesiskajos regulējumos (spriedums, 2018. gada 25. janvāris, *Schrems*, C-498/16, EU:C:2018:37, 28. punkts).
- 45 Šajā ziņā, interpretējot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV 2005, L 149, 22. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.), Tiesa ir atzinusi, ka darbības regularitāte var būt elements, kas ir ņemams vērā, kvalificējot par “tirgotāju”, atšķirībā no jēdziena “patērētājs” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. oktobris, *Kamenova*, C-105/17, EU:C:2018:808, 37. un 38. punkts).
- 46 Tomēr, pirmkārt, darbības regularitāte ir viens no vērā ņemamajiem elementiem un pats par sevi nenosaka kvalifikāciju, kas ir sniedzama attiecībā uz fizisku personu, pamatojoties uz jēdzienu “tirgotājs” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. oktobris, *Kamenova*, C-105/17, EU:C:2018:808, 39. punkts).
- 47 Otrkārt un galvenokārt, pamatlietā aplūkotā darbība atšķiras no darbības lietā, kurā ir taisīts 2018. gada 4. oktobra spriedums *Kamenova* (C-105/17, EU:C:2018:808), jo pēdējā minētā attiecās uz preču pārdošanu.

- 48 Lai gan pamatlieta attiecas uz darbību, kas var tikt kvalificēta kā regulāra, tomēr, kā norāda iesniedzējtiesa, no šīs darbības neizriet ne preču pārdošana, ne pakalpojumu sniegšana. No šīs tiesas sniegtajām norādēm izriet, ka B. B. nesniedz trešām personām pakalpojumus, kas ir saistīti ar pokera spēļu darbību, un nav šo darbību oficiāli deklarējis.
- 49 Līdz ar to šajā kontekstā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai visu pamatlietas faktisko apstākļu gaismā B. B. faktiski ir rīkojies ārpus un neatkarīgi no jebkādas profesionālās darbības, un no tā jāizdara secinājumi attiecībā uz viņa kvalifikāciju par “patērētāju” Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkta izpratnē. Šīs kvalifikācijas vajadzībām tādi elementi kā attiecīgās personas pokera spēlēs gūto laimestu apmērs, iespējamās zināšanas vai kompetence, kā arī pokera spēlētāja darbības regularitāte paši par sevi neliek šai personai zaudēt tās “patērētāja” statusu šīs tiesību normas izpratnē.
- 50 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kuras domicils ir dalībvalstī un kura, pirmkārt, ar citā dalībvalstī dibinātu sabiedrību ir noslēgusi līgumu par pokera spēlēm internetā, kas ietver minētās sabiedrības izstrādātus vispārīgos nosacījumus, un, otrkārt, nav ne oficiāli deklarējusi šādu darbību, ne arī piedāvājusi šo darbību trešām personām kā maksas pakalpojumu, nezaudē “patērētāja” statusu šīs tiesību normas izpratnē, pat ja šī persona spēlē šo spēli lielu stundu skaitu dienā, tai ir plašas zināšanas un tā šajā spēlē gūst ievērojamus laimestus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 51 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kuras domicils ir dalībvalstī un kura, pirmkārt, ar citā dalībvalstī dibinātu sabiedrību ir noslēgusi līgumu par pokera spēlēm internetā, kas ietver minētās sabiedrības izstrādātus vispārīgos nosacījumus, un, otrkārt, nav ne oficiāli deklarējusi šādu darbību, ne arī piedāvājusi šo darbību trešām personām kā maksas pakalpojumu, nezaudē “patērētāja” statusu šīs tiesību normas izpratnē, pat ja šī persona spēlē šo spēli lielu stundu skaitu dienā, tai ir plašas zināšanas un tā šajā spēlē gūst ievērojamus laimestus.

[Paraksti]